

[Christensen (Høng).]

har jeg talt med en af de Mænd, der sidder som Formænd for Amsudvalgene. Jeg spurgte ham, om han mente, Akkordudvalgene vilde blive bedre stillet, hvis man vedtog en Lov som denne, hvor Nedskrivning af Pantegælden kunde finde Sted. Han svarede, at det var egentlig ikke det saa meget, det drejede sig om, for Akkordudvalgene var som Regel i Stand til at forhandle med de forskellige Pantekreditorer; det, det kneb med, var, at de ikke var i Stand til at yde dem tilstrækkeligt Vederlag for det, de skulde give Afkald paa. Hvis den højtærede Justitsminister vil undgaa dette med Hagerne, tror jeg, den bedste Maade at undgaa det paa vil være, at den højtærede Justitsminister anvender sin Indflydelse i Landstinget til at faa det bedste mulige Resultat ud af det Akkordforslag, som for Tiden ligger til Behandling dér.

C. J. F. Sven: Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch rettede et Par Spørgsmaal til mig. Min Bedømmelse af den ærede Ordførers (Hartvig Frisch) Tale som agitationsmæssig refererer sig for saa vidt til begge de Momenter, han nævnte. Paa den givne Anledning skal jeg forklare og begrunde, hvorfor jeg mener og stadig maa hævde, at den ærede Ordførers Udtalelser var agitationsprægede. Den ærede Ordfører fremhævede, at man vilde drive Folk i Tusindvis fra Hus og Hjem, hvis man ikke gik med til at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, Fler-tallet ønskede. Det ærede Medlem har nys oplyst, at for de første 6 Maaneder af Aaret 1931 androg Tallet paa samtlige Tvangsauktioner for egentlige Landejendomme kun ca. 500 (*Hartvig Frisch:* Jeg sagde ikke i Tusindvis). Det ærede Medlem sagde ikke: „i Tusindvis“? Det ærede Medlem har sat sit Navn under Betænkningen, hvor der staar: „de mange Tusinder, der vil kunne tvinges fra Hus og Hjem“. (*Hartvig Frisch:* Det er noget andet). Ja, det er noget andet, dette er paa Tryk, det kan der ikke gaas fra, men det, det ærede Medlem sagde i Dag, har vi ikke endnu faaet Fortryk af. Det ærede Medlem har altsaa selv oplyst, at for indværende Aars første Halvdel andrager samtlige Tvangsauktioner kun ca. 500, og det ærede Medlem vil vel ikke for Alvor paastaa, at samtlige disse 500 kommer ind under denne Lov? Jeg tør hævde den Paastand, at det kun vil være et forsvindende Mindretal af de 500 Auktioner,

der har været i det første halve Aar, der vil berøres af en Lov som denne — et ganske forsvindende Mindretal. Derfor er alene Benyttelsen af Ordet „i Tusindvis“ eller „Tusinder“ agitationsmæssig. Dette Lovforslag kan i Virkeligheden kun komme til at omfatte meget faa.

Dernæst mener jeg ogsaa, at det, man vil skyde os i Skoene, er agitationsmæssigt, naar man ser hen til, hvad den ærede Ordfører selv har foreslaaet; den ærede Ordfører udtalte noget spidst overfor mig, at jeg manglede Hjerte; jeg mangler aldeles ikke Hjerte overfor de enkelte, der er kommet i en Nødssituation, men det kan ikke nytte noget, at man overfor de mere almene Samfundsprincipper lader sit gode Hjerte løbe af med sig, rent bortset fra, at det i mange Tilfælde kan være et stort Spørgsmaal, om det er en fornuftig Maade at hjælpe gennem en Tvangsakkord. Jeg vil derfor bestemt tilbagevise enhver Bemærkning, enhver Mand- eller Hjertejævning, om jeg eller det ærede Medlem har det største Hjerte, det hører ikke hjemme i en saglig Diskussion, men det viser, at jeg har Ret i min Paastand om, at det ærede Medlem i sine Udtalelser ikke er saglig, men rent agitorisk præget.

Saa kommer jeg til det, der egentlig slaar Hovedet paa Sømmet, § 2 i det Ændringsforslag, det ærede Medlem selv har tiltraadt. Det gaar ud paa, at hvis en Panthaver er villig til at opgive den Andel, han kan faa i den almindelige Akkorddividende, og siger: Jeg foretrækker alene et holde mig til mit Pant, ønsker slet ikke at have noget med Akkorden at gøre, hverken helt eller delvis — saa vil den paagældende Panthaver ganske vist miste Kravet paa Akkordmassen, Akkorddividenden, men saa vil han kunne holde sig fuldt og helt til sit Pant, vil straks kunne kræve det realiseret og straks kunne sætte Manden fra Hus og Hjem. Jeg spørger da: Er det saa ikke agitationsmæssigt, naar man overfor os vil sige: Ja, I vil drive disse paagældende fra Hus og Hjem, samtidig med at man selv har stillet et Forslag, der aabner det videste Spillerum for, at det samme kan ske, som der paastaas vil kunne ske efter vort Standpunkt i Sagen.

Til den højtærede Justitsminister skal jeg sige, at jeg under hans Tale befandt mig omtrent, som naar jeg læser Svend Fleurons Bøger, hvor Dyrene optræder med menneskelige Talemaader o. lign.; jeg maa sige, at den højtærede Justitsminister